

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Срѣда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна.

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Коста Ранковъ

Къмъ абонатитѣ ни.

Скоро, още 8 броя, и годината на вѣстника ни истича. Вѣстой нашъ абонатъ и съмишленикъ знае, вѣрваме, на какви спѣшки и затруднения, материални и морални, сж изложени оппозиционнитѣ вѣстници у насъ, а особено при днешното мракобѣсно правителство. Само подържката на нашитѣ съграждани, оказана въ началото на появяването на вѣстника ни, биде причината за да се ангажираме съ редовното му излизане до сега. Ето защо най-убѣдително молиме всичкитѣ си абонати, които не ни сж платили до сега, да възприематъ съ готовност квитанциитѣ отъ пощенскитѣ станции, или пъкъ направо да внесжтъ абонамента си.

ОТЪ ЛИБЕРАЛНОТО БЮРО.

КОСТА РАНКОВЪ

и
Д-ръ ПАНАЙОТЪ РАНКОВЪ
АДВОКАТИ.

Съобщаватъ, че за напредъ задружно ще адвокатствуватъ. Писалището имъ се намира до Банката — Варна.

ОБЯВЛЕНИЕ

Абонатитѣ на книгата:
„Князь Александръ I Българский“
(1879—86 год.)

отъ А. Ф. Головинъ, могатъ да ѝ получатъ въ книжарницата на В. Божиловъ въ Варна, срѣщу прѣдплатата въ 4 лева за екземпляръ. Който желае да получи съ поща, да праща, освѣнъ 4 лева, и 85 ст. за пощенски разноси.

Книгата се продава у Автора въ гр. Варна.

ВМѢСТО ОСОБЕННО ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстява се на всички роднини, приятели и познати, че любимата ми майка

Кръстина Каракулакова.

на 80 годишна възраст, слѣдъ дългогодишно болѣдуване, днесъ прѣдаде тихо Богу духъ.

Варна, 12 Май 1897 год.

Синъ П. Каракулаковъ, инжениеръ.

ПРОДАВА СЕ

единъ ковшъ въ мѣстността „Рупиш“ съ добръ разработено лозе около 2 дюлума. Цѣна износна. За споразумѣние до администрацията.
4-4

Още едно кърваво дѣло на модерната епоха!

СОФИЯ, 12 Май 1897 г.

ВАРНА, *Свободенъ Гражданинъ.*

Вчера подъ с. Радилово стрѣляно залпомъ Такеву, Ал. Константинову. Послѣдния смъртно раненъ.

СОФИЯ, 13 Май 1897 г.

Идейки отъ Пещера, на 9 килом. отъ Пазарджикъ, отъ засада, хвърлени нѣколко пушки, които на мѣстото убили Алека и ранили коня. Вистрѣлитѣ дошли отъ лѣво. Такевъ стоялъ дѣсно недокаченъ. Тѣлото още Пазарджикъ. Погребението ще извършатъ тукъ. Интелегенцията възмутена.

СОФИЯ, 12 Май 1897 г.

Алеко е убитъ, когато се е връщалъ съ Такева отъ Пещера въ Пазарджикъ.

Т. ПАЗАРДЖИКЪ, 13 Май 1897 г.

Най-послѣ Съединитѣ постигнжж цѣльта си. На 11 того, вечерта, когато се завръщаме съ Алеко Константиновъ отъ Пещера, на 9 километра отъ тукъ, бѣхме нападени отъ една шайка, въоръжена съ пушки, която, отъ 10 раскрача, хвърли цѣлъ залпъ върху ни и уби Алека. Менъ спаси жезлото на файтона.

ТАКЕВЪ.

Уви!! Доживѣхме да видиме въ Свободна България такива пладнешки и разбойнически политически убийства, каквито и *свещенната* инквизиция не си е позволявала да прави!

Алеко Константиновъ, автора на прочутитѣ юмористическия расказъ „Бай Ганю Балкански“ и прѣводачътъ на много класически произведения отъ всесвѣтни поети, е убитъ на 11 того, по единъ най-коваренъ начинъ, съ стрѣляние залпомъ върху му отъ една неприкосновенна партизанска шайка, уплътвана и съдържана отъ довчерашиитѣ прѣдатели — лже-съединисти. Телеграмитѣ, които по-горѣ печатаме, твърдѣ малко свѣдѣния ни даватъ върху това грозно приключение.

Нѣма вече за България тоя честенъ дѣецъ, който по добротата и характера си, служеше като звено за сближаването между най-яркитѣ политически противници. Българската книжнина изгуби своя Гоголь, който едвѣмъ можѣ, за твърдѣ малко врѣме, да се прояви и да си извоюва първо мѣсто въ редоветѣ на българскитѣ литератори.

Алеко Константиновъ днесъ оплаква вѣжкоу грамотенъ човѣкъ, цѣла България, на която той съ своя талантъ бѣше една гордостъ. На-да

ли нѣкогашъ ще има такава смъртъ, която все-народно да бѣде оплакана, тѣй както днесъ се оплаква злодѣйски убития Алеко!

Добрий *Алеко*, ти си щастливъ, че по такъвъ единъ начинъ, напуцаши милото си отечество, за което толкова много вълнения и безпокойствие си испиталъ и на което тѣй безкористно и самоотвържено си служилъ. Ти нѣмашъ живи родители, които да те оплачатъ, но за тебъ плаче цѣлата интелегенция, цѣлия народъ. Ти си послѣдния отъ рода си, но първий отъ ония съврѣмenni дѣйци, които ще съставятъ нова ера на нашия политически животъ. Ти захващашъ огърлицата на тия безкористни и самоотвържени дѣйци, които Свободна България трѣбва да създаде за своето политическо сществуване. Твоята мъченическа смъртъ вля оживителна струя въ отпадналата духомъ българска младежъ, която систематически се трови отъ модерната епоха на „законността и свободата“. Твоята смъртъ, за вѣжки политически дѣецъ у насъ, е идеалъ, защото днешнитѣ зловѣщи управници съ убийствата и побойната на политическитѣ си противници, най-нагледно ни увѣряватъ, че иначе тѣ неможѣ да удържатъ властта. Миръ на прахътъ ти и покой на душата ти!

* * *

Кой уби Алека Константиновъ? . . . Ето въпросъ, върху който трѣбва вѣжки българинъ да се позамисли, защото убийството на Алека е трете, или четвърто по реда си отъ днитѣ на модерната консерваторска епоха, което се извършва по единъ такъвъ мистериозенъ и партизански начинъ. Какъ тѣй, въ единъ край, гдѣто лично Алеко не бѣше познатъ и гдѣто, може би, тамъ той отиде за първъ пътъ да се види съ приятели си Такева, да бѣде нападенъ отъ една шайка и съ залпъ стрѣляниъ, когато весело си пътува, на 9 километра, отъ единъ окръженъ центръ? Отъ гдѣ на кждѣ нѣколко души, въоружени съ пушки, да чакатъ въ засада на едно шосе и то отъ лѣвата страна само на файтона? И какви сж тия лица, които стрѣлятъ *залиомъ*? Защо, най-сетнѣ, правителството, или мѣстнитѣ власти стоѣтъ хладнокрѣвно посрѣдъ всеобщото негодувание на гражданитѣ, като захванете отъ I-воклас. ученикъ, до най-стария грамотенъ гражданинъ, и потриватъ ржцѣ ехидно, като че ли съ това искатъ да прѣдадѣтъ радостта си за прѣмахването на единъ такъвъ доблестенъ гражданинъ? Мигаръ извѣстията, които отпечатвахъ телеграфически за нѣкакви си мними побѣди, сѣрбски побратимявания или изборски сполуки, сж по-важни отъ тая всенародна загуба, която прѣтърпяваме съ изгубването на любимия отъ всички Алеко Константиновъ? Алеко, както и вѣжки гражданинъ, до сега пътуване свободно и безгрижно навсѣкждѣ изъ България; какъ тѣй сега, когато той е придруженъ съ г-на Такева, да бѣде издеванъ коварно отъ една въоръжена шайка, която безириниетвенно ходи изъ шосето и може би и до сега още варди сжщинската си жертва? И най-подиръ, какво нещастно стечение на обстоятелствата, щото именно такива грозни убийства да се случватъ въ отежтѣнето на нашия любимъ Господаръ! . . .

* *

Ето, спорѣдъ насъ, сѣщността на това убийство: г-нъ Такевъ е единъ отъ виднитѣ политически противници на днешното правителство. Той, съ своята доблестна дѣятелностъ въ Камарата злѣ настрои властимѣющитѣ и даже всички голѣми противъ себѣ си. Неговата смъртъ (на може би и на мнозина други) се поиска на блудо, както главата на св. Ивана. Затова се направиха прѣдварителни опитвания, а именно: тутакъ слѣдъ 2 Февруарий 1896 г. се напади Овнцески Кметъ, който много сходствува съ г. Такева и биде малтретиранъ най-безобразно, макаръ и да бѣше членъ отъ депутацията за неказване радостнитѣ чувства на съгражданитѣ си, по случай миропомазването на Црѣстолнаследника; слѣдъ това имаме дуела на г. Такева съ шефѣтъ на лжееседнистическата банда Министръ Величковъ-махзарджията, и, най-сетнѣ, бесѣвѣстнитѣ нападения и клевети отъ правителственитѣ вѣстници, особено отъ „Прогрессъ“, противъ личността и положението на г. Такева, който съ хладнокрѣвие принасяше всички тия съ цѣль разигравани маниери. Г-нъ Такевъ, най-сетнѣ, ако се не лъжемъ, истинѣ и двумѣсеченъ затворъ пакъ по угодата на властимѣющитѣ. Всичко това свѣдено къмъ единъ знаменателъ и, за да се рѣши окончателно, кой трѣбва да има надмощието въ Т. Пазарджийски Окржгъ, Такевъ ли или Величковъ, ни убѣждава напълно; че смъртъта на първия е била необходима. Отлагало се е, види се, само момента и за нечастие този зловѣщъ моментъ съвпадна тѣкмо, когато г-нъ Такевъ пжтуваше съ славния покойникъ. Явно е, че ние въ такъвъ случай, не можемъ да поименуваме имената на сѣщноститѣ убийци. Читателя може самъ да ги открие, слѣдъ като събере свѣдѣния по станжлата случка и прочете разсѣденията на всички независими вѣстници. Едно можемъ само да увѣримъ, че цѣлата тѣй наречена народна партия не е ангажирана въ това грозно убийство — тука сж най-главнитѣ виновници корифейтѣ на лжееседниститѣ. Затова, въ интереса на Стопловото министерство, което тѣй много се опяни съ човѣшка кръвъ, е да употребѣи всички срѣдства за да се издириятъ и накажатъ сѣщноститѣ виновници на това убийство. Никой вече се не съмнѣва, че главнитѣ интелектуални виновници на това убийство сж биле въ денѣтъ на извършването му и днесъ сж още въ самата столица, хора на държавната вѣдомостъ. Ако Министръ Стопловъ нека да ни разбере и да удовлетвори народното негодувание, той още отъ сега ще трѣбва да се освободи отъ лжееседнистическата банда, която, съ неговата поддръжка, ще продължи своитѣ убийства и за въ бѣдѣ. Не направѣ ли той това, въ нашитѣ очи и неговитѣ мекки рѣчи сж напръскани съ младата и чиста кръвъ на Алека Константиновъ...

Варна, 14 Май 1897 год.

Български сѣдни!

„Къмъ васъ се обръщамъ. Честъта на отечеството е въ Правосѣднето. Тази честъ само вие можете да му я дадете. А съ това ще изпълните свещениятъ дългъ на вашето звание, отъ гдѣто и да иде то — било отъ влиятеленъ депутатъ, било отъ богатъ прѣдприемачъ. Азъ зная, че има доста български сѣдни, които съ смѣлата смѣлоостъ биха изпълнили своятъ дългъ. Съ гордостъ го казвамъ за честъта на Българското Правосѣдне. Въ Свищовъ и Търново имаша такива достойни колеги, за които ще пазя вѣвѣка най-сѣщни възпоминания.

Недѣйте слуша всемирния Бобчевъ и нѣкого си Д-ръ Янчевъ, които се трудятъ да докажатъ, че спасението на сѣднитѣ е въ несмѣняемостъта. Не, хиляди пати, не. Всички мои бивши колеги знаятъ, че съмъ противъ несмѣняемостъта. Ако единъ сѣдня, човѣкъ съ образование пѣма куражъ за своето мнѣние, не може да устои срѣщу натиска на администрацията, той не е достоенъ да носи това име.

При тѣзи наши нрави, при това политическо възпитание, недѣйте мисли, че несмѣняемостъта ще ви направи по-добри.

И при несмѣняемостъта ще има повишения, и тогазъ ще има орденѣ, и тогазъ ще има дипломатически агенства, които се развѣждатъ като гжби. Ако стон за дълго на властъ това Правителство, то ще

расплоди още много агенства, въ които ще се пращатъ пакъ хора, които се отличатъ било въ администрацията, било въ Правосѣднето.

За да бѣде човѣкъ достоенъ сѣдня, трѣбва да има той не само познания, но и съвѣсть и характеръ.

Единъ висши магистратъ, който се казва Д-ръ Шинмановъ, често пати пише за непити на сѣдни и адвокати. А никогажъ не за това, че тѣ трѣбва да сж честни, че трѣбва да иматъ съвѣсть и характеръ. Като че за правилното раздаване на Правосѣднето сж достатъчни само юридически познания. Ето защо азъ, поразенъ отъ позорѣтъ, нанесенъ на нашето Правосѣдне, при раздѣлата отъ свещениата сѣдейска длъжностъ отъ все сърдце пожелавамъ на българскитѣ сѣдни повече честностъ и безпристрастие, повече съвѣсть и характеръ.

София, 5 Май 1897 година.

Никола Поповъ.

Б. Р. Горнето въззвание къмъ българскитѣ сѣдни заемаме, съ особенно удоволствие, отъ в. „Знаме“. То е едно отъ радно явление въ днешната задушна отъ развратъ и лакейство атмосфера въ храмѣтъ на българската Темида. „Честъта на отечеството е въ правосѣднето“, казва доблестния младъ магистратъ г-нъ Никола Поповъ, а ние ще прибавимъ: и спасението на отечеството е въ правосѣднето. Да, ако войника брани отечеството отъ врагове съ топли свинецъ и и хладния щикъ, само периодически, то сѣдния е назначенъ да го брани постоянно, отъ постоянни врагове съ онова могъщо оръжие нарѣчено законъ и съвѣсть и това оръжие не трѣбва *нигдѣ и прѣдъ никого* да се прѣвива. Въ днешната епоха на разврата въ нашето правосѣдне, съ подмамки отъ орденѣ, сѣдейска несмѣняемостъ и несправедливи повишения, съ свои възпитаници карриеристи, като Шинмановци, Минковци, Димо Икономовци и Божиловци, както въ стамболовото врѣме Драмовци, Ганювци и Цукевци, възването на г-ва Н. Попова е една благодатна струя отъ гражданска доблестъ, която, увѣрени сме, въ едно близко бѣдѣще ще се разрази съ особена сила и, като буйния порой, въ единъ мигъ ще отвлече и потопи въ дънъ-земя орденитѣ и сѣдейскитѣ несмѣняемости, заедно съ расадницитѣ на разврата, за голѣма скърбъ на гжѣкавитѣ карриеристи.

Нѣщо по конкурса въ гр. Разградъ.

Тази година и нашия градъ се удостои съ конкурсъ по земледѣлнето и скотовѣдството, който се откри отъ Министерския пратеникъ — ветеринарни лѣкарь Г. Тюлевъ на 25-й миналий мѣсець, а се закры на 27-й сѣщий вечеръта.

Щема съмнѣние, че конкурситѣ у насъ, като страна земледѣлческа, иматъ голѣмо значение, да повдигнатъ земледѣлнето, скотовѣдството и тѣхнитѣ клонове, за да насърчатъ производителитѣ имъ. За постигане на тази цѣль между другитѣ срѣдства сж и паричнитѣ награди, които се даватъ на изложителитѣ — конкуренти, разбира се, като се има прѣдъ видъ, че (наградитѣ) трѣбва да се раздаватъ на лица, които справедливо ги заслужаватъ, а пѣкъ това зависи най-главно отъ журитѣ. — Съ настоящето си нѣмамъ цѣль да ви излагамъ подробности за значението въобще на конкурсѣтъ, но да хвърля единъ повърхностенъ погледъ за станжлий у насъ конкурсъ, до колко той постигна цѣльта си и заслужа направения расходъ. Справедливостъта го изисква да признаемъ, че бѣхъ взети всички мѣрки, за да се даде празниченъ характеръ на тържеството при откриване конкурса. Така напримѣръ; бѣше распоредено да се купчатъ дюкени и калцята съ народни знамена и да се затворятъ всички училища, учреждения и дюкени прѣди обѣдъ. По особна покана събрахъ се прѣдъ Окржжното управление всички ученици и ученички съ своитѣ учители и учителки, чиновническото тѣло, офицеритѣ отъ мѣстния гарнизонъ, духовенството съ хоругвитѣ си, еснафскитѣ съловия съ своитѣ знамена, много селяни и граждани. Шеегвие, по опрѣдѣлений съ особна программа редъ, начело на военната музика, прѣмина прѣзъ нѣкоя по главни улици на града до пристиганieto му на опрѣдѣленото за конкурса мѣсто. Тукъ въ нарочно направения навизонъ се извърши водосвѣта, слѣдъ който Министерския пратеникъ обяви, че се открива конкурсъ подъ покровителството на Н. Ц. Височество и „почитаемото правителство“, като изброи колко изложители взематъ участие и съ какъвъ добитѣкъ и тѣзи души едва бѣхъ чути отъ

близкостоящитѣ около павилиона. Напраздно присѣтвующитѣ съ напръгнато внимание се вслушвахъ и огледахъ отъ гдѣ ще заговори нѣкой, за да расправи подробно за значението на конкурсѣтъ въобще и каква цѣль се прѣслѣдва съ тѣхъ, толкозъ повече, че чрезъ властъта бѣхъ заставени да дойдѣтъ доста селени, които ще насърчаваме. Това за голѣмо съжаление не станж и е една голѣма грѣшка на инициаторитѣ, делегатитѣ и др. Отъ нашата постоянна коммисия подобно нѣщо не можемъ да искаме, защото въ неж по партизански съображения попаднахъ почти неграмотни селяни, които едва могатъ да си запишатъ и то съ чертички името и тѣ като съзнавахъ своята неадапиростъ, не смѣяхъ да изтѣзатъ на чело, а стояхъ въ последнитѣ редове на присѣтвующитѣ; въ това можамъ да направѣтъ: умнитѣ, знающитѣ и претенциознитѣ специалисти, защото конкурса е първо по рода си явление въ града ни.

Слѣдъ водосвѣта пристѣпни се направо и то само за форма за избирание на журѣ, защото и при този изборъ се упражни моралното влияние, за това и попаднахъ повечето заинтересовани хора все „наши“, между които бѣхъ, адвокатъ Казанакли и Горския Инспекторъ Игнаговъ. Тѣй нагласени журитѣ пристѣпихъ къмъ работъ. Първия денъ прѣди обѣдъ се прѣгледахъ жребцитѣ, а послѣ обѣдъ кобилитѣ. Раздаването награди за този родъ добитѣкъ бѣше най-несправедливо, за което съ негодувание казвахъ изложителитѣ, че конкурса е устроенъ само за „Казанакли, Чернева и Славъ Х. Симеоновъ“, единъ отъ журитѣ възмутенъ отъ тази несправедливостъ, демонстративно се отказа отъ тази честъ и си замѣна за селото. И дѣйствително човѣкъ явно виждаше, че тукъ се възнаграждава не производителя, а само „нашитѣ“ или приятелитѣ на журитѣ, за което най-главно се обвиняваше мѣстния ветеринаренъ лѣкарь. Коммисията се спира прѣдъ нѣкой жребецъ, пита се лицето, което го прѣдставява, кой е този конь? Той е на еди кой си хатишинъ — знамъ го азъ, отговаря лѣкаря и коммисията го възнаграждаваше. Но такъвъ начинъ с. Казанакли прокара нѣколко кончета и кобили отъ с. Малка Ада на свои приятели, гдѣто той има свой чифликъ, а Горския Инспекторъ прокара двата коня на Х. Бѣлча Тодоровъ, които не бѣхъ толкозъ за награда, защото по нашето мнѣние имаше и по-добри отъ тѣхъ. Ами питаме почитасмата коммисия, защо опрѣдѣли 50 лева награда за кобилата на казанкий инспекторъ? Затова ли, че съ нейното гледище постоянно се занимава единъ горски стражаръ, на когото пеклочиелната работа е, да гледа коня на инспектора, а му се плаща заплатата отъ хазната. Какъвъ производителъ е той? неговия джобъ ли се насърчава въ този случай? Нашия селянинъ отговаряше и азъ да получавамъ 400 лева мѣсечна заплата, че да видѣте каква кобила ще извади на конкурса. Ами защо се дадохъ 100 лева награда за жребца на Славъ Х. Симеоновъ, когато прѣзъ 1895 год. на Джумайския конкурсъ той е получилъ за сѣщий жребецъ 150 лева, а още повече, че той не е вече производителъ, защото си продалъ кобилитѣ на Добри Тоцевъ изъ с. Коджа-Дуванъ? Много отъ изложителитѣ казвахъ, че когато сж описвали добитѣка имъ за изложба все съ първата награда ги залѣгвали, като се обръщали съ думитѣ „твоего конче е добро ще получишъ първата награда“, а пѣкъ на много такива не е дадено нищо. Дѣйствително не е мислимо да се удовлетвори въ всички изложители и да се даде вѣвѣку награда, но затова пѣкъ трѣбваше да се насърди сѣщностия производителъ, а не разни Симеоновци и др.

(Слѣдва).

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

В Ж Т Р Ш Н И.

Пазарджикъ — Такеву.

Извѣстието за коварното убийство на идеалния Алеко съкруши сърцата ни. Алеко станж жертва на модерната епоха, въ която, за да може да се задържатъ на властъ Съединнитѣ, по единъ разбойнически начинъ се старажтъ да уничтожатъ противникитѣ си. Тѣхния крупумъ бѣше отправенъ и Вамъ, но Провидението Ви изоваи. Ето защо, като скърбимъ за загубата въ лицето на Алека, поднасиме и Вамъ искренъ поздравъ за избавлението.

— Въ с. Радювени (Ловчанско) за споменъ на модерната епоха сж сгавали до сега петъ пати общински избори: 1) на 8 й Августъ, 2)

на 22-й Декемврий, 3) на 29-й Декемврий, 4) на 2-й Мартъ и 5) сега на 18-й текущий. Първите четири избора сж биле касирани по единственната причина, че стълба на народничитъ, **много честенъ человекъ** не сполучвалъ въ изборитъ. Избирателитъ радювенчани сж печатна покана канитъ всички привърженици на свободата и законността да присъствуватъ на 18-й Май въ селото имъ и да видятъ какъ сж рѣшени да стоежатъ избирателнитъ си права.

— Въ минхлий брой на вѣстника си направихме едно извлечение отъ дописката изъ гр. Шуменъ, която ни съобщаваше едно странно възмутително убийство на подхвърлено дѣте. Дописника ни, разбира се, съобщава мѣлвата какво говори за това грозно происшествие, безъ да има въ каква си „зловна црль“, за да клевети и компрометира честнитъ и добри бащи, както иска да се изрази съ писмото си до редакцията, споменхти въ дописката шумнен гражданинъ *Ворисъ Кожухаровъ*. Ний канимъ уважаемия си дописникъ да събере по-точни свѣдѣния върху случката, и, ако е възможно, да ги провери чрезъ надлежнитъ сѣдебни власти.

— Г-нъ П. Бобчевски разгласява, че съгражданина ни Коста Ралковъ, заедно съ Нони Киселковъ и още нѣкои били събирали въ Стамбулово врѣме парична помощъ за Садина и че незнайль, какво било сторено съ тая помощъ, защото *нему ни една пара за Садина* не била давана отъ никого. Въ интереса на истината, помолени сме отъ тия господа да обадимъ, че тѣ сж събирали помощъ **не за Садина**, а за редактора на „Черното Море“, които му сж прѣдали до сготника, съгласно единъ списъкъ, който се намираль и сега у съгражданина ни Стефанъ Вгичевъ. Подиръ, прѣвъ Марта 1894 г. самъ г. П. Бобчевски въ „Черно-Море“ е съобщаваль, че въ редакцията му сж постѣпвали разни парични сумми за Садина. Ето за кои сумми „Знаме“ и „Св. Гражданинъ“ писахъ.

М Ъ С Т Н И.

Всенародния празникъ Св. Кирилъ и Методий тая година се отпразднува съвсѣмъ *безпрограмно*. Кметството ни ужъ бѣше наредило нѣщо като програма, нъ никакъ не се запази отъ празнующитъ. Не стана даже и парадъ на войската, както това се прави на такива тържествени и царски празници. Върваме, че за иджщата година Кметството и г. г. Учителитъ ще вземжтъ урокъ отъ тѣзгодишната безредица и ще знажтъ какъ да се распореджтъ о врѣме за тържественното отпразднувание на такъвъ всенароденъ празникъ, което за града ни има голямо значение.

— Много траурни вѣнци сж поржчани, отъ града ни въ София, които да се положжтъ върху гроба на звѣрски убития български литераторъ и доблестенъ гражданинъ А. Константиновъ.

— На 22-й Май, 10 ч. Сутренъта ще се чете въ Женското Читалище „Саморазвитие“ статия по „Домашното възпитание на дѣвчкитъ“. Умоливатъ се гражданкитъ да заповѣдятъ.

— Чудни хора сме ние българитъ, захващаме всичко отъ опакото. Въ града ни, слѣдъ училищата и казармитъ, това сж сѣдилищата, на които, по нуждитъ и по многочисленостъта на посѣтителитъ, би трѣбвало да се обърне внимание отъ правителството. За 10—15 души служащи въ банковия клонъ, и за посѣтителитъ му-геишотари, числото на които въ день на да ли надминава онова на служащитъ, строен се здание за милиони грошове, съ разни колони и гарнитури по вкуса на нашитъ архитектори специалисти; а пъкъ идте въ окржжния и мировитъ сѣдилища, ще видте, че *сѣчасно*, съ стотини хора, отъ най-работната класа, тѣжки данъкоплатци, па и интелегентни, стоятъ за правосѣдие въ тѣсни, тъмни, задушени и даже съ вонещъ въздухъ коридори. Никакво прѣвеличение въ това нѣма: много пжти сѣдилищнитъ коридори така сж набѣскани съ хора, щото вие не можете да минете и неволно съ завистъ си наумявате за луксознитъ банкови учръждени и меблировани административни салони.

— Кои се сѣмнява още, че днешната „модерна епоха“ не е едно прѣфинеено продължение на грубата стамбуловщина? Нѣкогашъ опанкитъ на правителствениата „Свобода“ столицни

и провинциални вѣстници, инсинуирахъ и интригувахъ срѣщо всякой независимъ и характеренъ магистратъ; и сжщитъ днешни на консерваторския „Миръ“ опанки подло се зжбжтъ на независимитъ сѣдии и прескурори, мжжжтъ се да упражнжтъ върху имъ „Стопловското влияние“ и ги мжмржтъ, защо оставжтъ да виржжтъ оппозиционнитъ вѣстници. En avant, мерзавци!

— Нѣколко граждани ни помолихъ да обърнемъ вниманието на г-на Кмета върху това, че изъ пиящата турцитъ сутренъ и пладнѣ си мияли краката и главата съ сапунъ на градскитъ чешми, то по тои начинъ изъ улицитъ на чешмитъ постоянно оставало сапунена вода. Независимо отъ това, тѣ прѣдъ цѣли свѣтъ стожтъ разгърдени и съ дигнати крачуни и ржкави. Мислимъ, врѣме е вече да се вземе мѣрки противъ тии остатѣци на турското царство.

— Курсовитъ джандарми на „прѣданныи Ви Икономовъ“ печнахъ да се отличаватъ. На 9-й срѣщу 10-й того барьерчицитъ Тодоръ Николовъ и Стефанъ Тодоровъ, до Паша капусу, часа по 10—10½ осѣтили нѣкакъви си шумъ въ курника, отъ който напоследѣтъ се изгубили 26 кокошки. Моментално отиватъ при курника и забѣлзватъ, че има человекъ вътръ. Едина отъ барьерчицитъ грабва една бравда и се впуца върху человекъ, който излазилъ отъ курника, съ заповѣдъ да стои на мѣстото си. Ето ти, идиравя се прѣвъ барьерчика растреперенъ единъ *полицейски стражаръ* съ една бѣла кокошка въ ржката му! Попитанъ, защо прави такива работи, отговорилъ, че той нарочно влѣзалъ въ курника и направилъ шума, за да види, да ли ще осѣтитъ барьерчицитъ!! Когато се распривили барьерчицитъ съ стражара, явилъ се при тѣхъ и другъ единъ полиц. стражаръ. Имената на тии двама стражари сж: Янко Цонковъ и Петръ Недѣлковъ, отъ IV пол. участѣкъ. Скандалъ! Рѣбата отъ главата се вмирисва. Това не сж полицейски служители, а кокошари!

— Както съобщихме въ по-минали брой на вѣстника си, варненскитъ любители на гърлната музика бѣха щастливи да се удостожтъ въ вниманието на г-на Д. А. Славянскаго: въ зала „Съединение“, на чело на пѣстрата своя трупа той даде 3 концерта, 2 за възрастнитъ и 1 за дѣцата. На трѣгванье отъ Варна, на 2 того хорътъ, съ г-на Славянски, почете божественната литургия въ новата българска църква, съ изпѣване нѣколко молитви, отдѣлно отъ хорътъ, съ нашия учителъ г-нъ Бешковъ. Макарь, че първия, по сили, надминава втория, нъ пакъ двата като че ли се надѣввахъ... Мелодичнитъ гласове на пѣвчитъ грѣмливо се носехъ по широкния просторъ на храмътъ Господенъ и вливаха въ душиитъ на богумолцитъ животворната струи на Христовото величие. — Само че ние, българитъ, обичаме да волнодумствуваме даже и въ църква когато сме: безъ стѣснение ние се разговаряме, изказваме си впечатлѣнията и чувствата, които ни влѣнуватъ. Така, напримѣръ, въ врѣме на пѣнѣнето единъ „братъ во Христъ“, стоящъ далечъ задъ пѣвческитъ хорове, казва на ближния си: — Колко хубаво пѣель г-нъ Славянски... просто да му се не наслушашъ! — А, бре, какъвъ те е Славянски видѣло тебе, това си е нашия Бешковъ, бе, не е Славянски, отговорилъ ближния. — Ами Славянски защо не се чува като Бешкова? запиталъ „братъ во Христъ“ и се извинилъ, че не слушалъ другъ нитъ нито Бешкова, нитъ Славянскаго. — Ако бѣше посѣтилъ само 1 отъ концертитъ на г-на Славянски въ зала „Съединение“, нѣмаше да ми задавашъ такъвъ въпросъ, щѣше непосредственно да се увѣришь, че г-нъ Славянски отдавна е отживѣлъ като пѣвецъ.

А пророч. Научихме се, че г-нъ Славянски, като *като носитель на славянската идея*, билъ достатъчно плащанъ отъ руското правителство нъ взелъ отъ всяко дѣте по едно левче за концерта; не платилъ слѣдущия се насмъ за зала „Съединение“, и нигдѣ не чухме поне единъ концертъ съ благотворителна цѣль. Види се, че не само славянската идея, нъ и чувството на хуманитетъ у г-на Славянски като че ли сж взели образътъ и подобие на нѣкаква осязаема вѣщъ, на нѣкакъкъ златенъ телецъ, който може не само да се идеализира, нъ още и да се обожавя... За пѣнѣнето въ църква на 2-й того нѣма какво да се каже: празника на *право славенъ прѣстолонаследникъ* изисква да се идеализира...

Варненци се считатъ обидени, че трупа на г-на Славянски не остави въ тѣхния градъ спомѣни отъ ония юмручни подвизи, съ които се е отличила въ Шуменъ, а прѣмина прѣвъ приморския градъ „тихо, като прѣвъ пустиня“.

ВАЖНО ИЗВѢСТИЕ.

Поправямъ всѣкакви шевни машини съ износни условия. САМО ЗА ПРИЧИСТВАНИЕ ТАКСА 1 ЛЕВЪ.

АВЕДИСЪ ТАВТЯНЪ

II участѣкъ, „Желѣзарска улица“ № 559. 3—2

ДОПИСКИ.

Писма изъ града.

I.

Отъ самото си дохождане въ Варна, като прѣдсѣдател на Сѣдѣтъ, Иванъ Филиповъ прѣвлѣлни последний съ разни практиканти, разсилни и практиканти писарчета, на които вмѣсто заплата прѣдостави исключителното право да подписватъ безграмотнитъ лица когато се нуждажтъ отъ подписване въ нѣкои книжа. Благодарение на това се въведе въ Сѣдѣтъ гнусната експлоатация на простото население отъ тия, по милостъ стоящи въ сѣда момчета и на всяка крачка се вършжтъ възмутителни работи. Така, напримѣръ, на селенина Z за явяванието му по извѣстно дѣло като свидѣтель Сѣдѣтъ му опрѣдѣли извѣстно възнаграждение, което ще получи отъ Секретаря срѣщу расписка; до като той чака въ коридорѣтъ да се приготви тази расписка отъ нѣкое практиканче, друго такова го убѣждава, че за да получи възнаграждението си, или пъкъ за да го получи по-скоро трѣбва да му го напише, срѣщу възнаграждение, каквото оскуби. Това прошение услужливото практиканче го взема да го поднесе ужъ гдѣто трѣбва, влиза въ стаята гдѣто другаря му готви расписката и го унищожава, като му пенне че има кьораво, а слѣдъ малко излиза съ готовата вече расписка и писача ѣ за да подпише бѣдний Z въ нежъ за безграмотностъ и, разбира се, пакъ да го оскуби. Напраздно селенина му казва, че има грамотенъ другаръ и той може да го подпише! това, по изричната заповѣдъ на Филипова не се допуща, и прѣдъ Секретаря безъ друго трѣбва да се яви за да подпише расписката нѣкое отъ практиканчетата. Пишущий тия редове и онзи день бѣ свидѣтель на подобенъ скандалъ при заплащание възнаграждението на свидѣтелитъ Киро Ангеловъ и Михалъ Ивановъ по углавного дѣло № 1000/95 г., а така сжщо на тия по углавного дѣло № 1318/95 г. На свидѣтелитъ по това последно дѣло въ добавѣкъ распискитъ нарочно се бавихъ, защото, по съвѣта на единъ адвокатъ, тѣ не искахъ да даджтъ никакъвъ рушветъ на писарчето. Всичкитъ мошенничества на тѣзи практиканти сж извѣстни вече всякому и станжжхъ извѣстни и на г-на Горанова въ врѣме на ревизията му, но никакви мѣрки за прѣкръщението имъ не се взехъ и, ако днесъ азъ спомѣнахъ за тѣхъ то го направихъ не за това, че очаквамъ да се заинтересува Министерството на Правосѣдието — то не се беспокои отъ такива дреболии — но за това, за да виджтъ читателитъ, че нашитъ сѣдилища не сж по-долъ отъ турскитъ по своитъ митарства за простото население.

Варна, 7 Май 1897 г.

X.

Б. Р. Дано само това зло е въ сѣдилищата ни Дано само писарчета-практикани скубѣхъ неграмотнитъ селяни! Какво ще ни каже, почтени дописникъ, на това, гдѣто зетѣове-адвокати на еданъ министър-дезертиоръ бобчествуватъ, лжжжтъ, мамжжтъ и доланджрдисватъ не само гражданитъ, нъ и самата държава? Попитайте на пр. въ Руссе когото щѣте отъ яритъ народници и той ще ви раскаже за такива деребейства и бобчествувания, щото да се срамува человекъ въ отечеството си да се вика българинъ!... Нъ кипнало е вече и на самитъ селяни! Скоро ще се подири смѣтка за всички тия произволи и дезертиорски безобразия!...

II.

Г-не Редакторе,

II многоочакваното, съ голѣмъ трудъ събирано, общо събрание на Женското Дружество „Майка“, станало на 4-й того, не мина безъ шумъ и важни

решения! Най-първо ще отблъбна пенсията на новият телеграфически от страна на „мънишество“ граждани, които трябва да присъствуват като зрители на разигравания от „большинството на г-жа председателката“ комедии. След това се пристъпи към откриване Събранията. По всичко изглеждаше, че г-жа председателката със своето *скришено большинство* биха добри обдумала по-отрано какво трябва да се върши и рѣшава. Визането ѝ въ залата се поервиши от господжи, на които ти бѣше испратила „много здрави“ съ нарочни агентки прѣзъ медѣята, макаръ и да бѣше дължащо време. Тия господжи, нови членки, стояха просто за любовителство, а не че съзнаваха дължността си; нѣкои отъ тѣхъ пъкъ бѣха настроени за крамоли и интриги...

Засѣданието се откри безъ всякакви протоколи. Г-жата счита това за губенно време и пристѣпва направо къмъ работа. До сега нѣма ни единъ протоколъ, който да е приподписанъ поне отъ членове на настоятелството. Председателката захванъ съ една кратка прочувствена рѣчь, съставена отъ най-избранитѣ думи на истинни филантропически рѣчници. Въ декламацията си бѣше тѣй умилителна, щото слабѣти женски сърдца и чувства много за скоро се повлѣхъ отъ думитѣ на г-жата. „Да се заловимъ рѣжа за рѣжа и да вървимъ напредъ къмъ цѣльта си! Уставътъ на дружеството, наистина, не ни позволява да съграждаме здание за ступанско училище, нѣ ний сме сега дружеството и можемъ да рѣшимъ това. *Устава е дружеството, дружеството води устава, а устава дружеството!*“ (!). Когато нѣкои отъ членките поискаха да оборѣятъ думитѣ ѝ и да освѣтлятъ събранията върху правата, които устава дава на друж. събрания, то г-жа председателката много кѣсо отговаряше, че не трѣбвало да се разсѣждава, а само да се искава съгласие за постройката на зданието и, ако нѣкоя е противна, да се отпише отъ членството. Тѣ бѣха нападателни съ купъ груби думи и хули, вслѣдствие на което трѣбваше да напуснатъ залата.

Подиръ това се взело едно бързо рѣшение отъ болшинството на г-жа председателката; членове на това болшинство, ако не всички, то поне, повечето сѣ такива, които сѣ записали въ дружеството прѣди десетъ и дванадесетъ дена, по поканата чрезъ агентки на г-жа председателката, за да смажатъ поестъ на мнѣнитѣ аристократки. Нѣма какво да се каже за агитацията, която г-жа председателката на прави прѣди събранията и която за резултатъ даде разцѣпление на дружественнитѣ членки, отъ една страна, а отъ друга застави ония г-жи, които се считаха за основатели на дружеството и неврѣжкѣнато бѣха членки съ години, трудиха се безукоризнено за прѣусъвването на дружеството и най-сегнѣ го оставиха подъ пълното расположение на г-жа председателката, която споредъ нейнитѣ думи, била втори Стамболовъ, та до като не ѝ отръжатъ рѣцѣтъ нѣмала била да отпусне дружеството...

Б. Р. Като оставяме на страна всички расправи между членките, ний казимъ гражданитѣ, а особено почитаемото кметство да се заинтересуватъ отъ това прѣбързано рѣшение на женското дружество „Майка“, което противорѣчи най-главно на цѣльта му и което излага цѣли дружественъ капиталъ да се прахоса на вѣтъра, ако не и да задлъжни още толкова. Какъ ще имаме случай да се върнемъ по тоя въпросъ.

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 1913

Обявявамъ, че въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство се продава публично по неподвѣлностъ една къща подъ № 267 съ два дюгения, номера 1211, 1212, съеди: Семерджи Марко, Христани Пиличоглу, Василъ Георгиевъ и нѣтъ, всички дървено-прѣстени постройки, мѣстото върху които сѣ съзидани заедно съ двора е около 300 квадрат. метра, оцѣнена изобщо за 5500 лева, отъ която ще почне наддаването. Продажбата ще трае до 30 Май т. г. слѣдъ това 5% въ 10 дена. Желаящитѣ да ги купятъ могатъ да се явяватъ въ присѣдственнитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 7 Май 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

1—1

№ 1914

Обявявамъ, че въ канцеларията на Варненското Сждебно Приставство се продаватъ на публиченъ

търгъ по неподвѣлностъ: една къща въ Варна. II уч. № 1191, съеди: Елгимъ Христовъ, Аргювъ Сакжз оглу и нѣтъ, дървено-каменна вехта постройка, мѣстото върху което е построена заедно съ двора възлиза на около 280 кв. метра, оцѣнена за 6000 л. II) една каменна двуетажна магазинъ въ I уч., безъ номеръ съ по едно огѣлеие въ етажъ, съзидана на 30 кв. метра, съеди: Стефанъ Цаневъ, Савва Георгиевичъ, наследницѣтъ на Каравитѣ Трапо и нѣтъ, оцѣнена за 6000 лева. Наддаването ще почне отъ оцѣнитѣ, а продѣбата ще трае до 30 Май т. г. слѣдъ това 5% въ 10 дена. Желаящитѣ да ги купятъ, нека се явяватъ въ присѣдственнитѣ дни и часове за наддаване.

Варна, 7 Май 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: Г. Захариевъ.

1—1

№ 1613

За удовлетворение искътъ на Варненца Коста Стефановъ, противъ Добри Николовъ отъ с. Козлуджа, на основание изпълнителний листъ № 3598 издаденъ отъ закритото Козлуджанско мирово сѣдилище на сума 130 лева и др. обявявамъ, че слѣдъ двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дневенъ срокъ, слѣдъ това съ правонадаване 5% въ 24 часа ще продавамъ публично въ канцеларията на Варненското Сжд. Приставство слѣдующия дължниковъ недвижимъ имотъ, а именно: единъ дюкянъ въ с. Козлуджа въ махалата „Джами-Киябиръ“, построенъ на единъ етажъ съзиданъ отъ плетъ, измазанъ съ калъ, покритъ съ керемиди при съеди: отъ двѣ страни пѣтъ и Юмеръ Ходжа Салиевъ. Първоначална цѣна 300 лева, отъ която оцѣнка почва продажбата.

Желаящитѣ да купятъ горѣозначения дюкянъ, нека се явятъ прѣзъ опредѣленный срокъ и наддаватъ.

Варна, 13 Май 1897 год.

и. Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.

2—1

№ 1968.

На основание изпълнителния листъ № 6747 — 97 год. на Варненский Окр. Сждъ, издаденъ въ полза на Варненската Земледѣческа Касса, противъ Варненца Андона Василевъ за 1040 лева, лихви и др. обявявамъ, че на 19 Май т. г. частъ по 9 прѣдъ обѣдъ, прѣдъ хотелъ „Приморский“, близо до морето ще продавамъ публично 3 00 оки бѣло вино и 1800 оки черно—оцѣнено по 20 ст. оката и 4 бѣчи и два малки кадуза, оцѣнени първитѣ за 80 лева, а вторитѣ за 200, и друга бѣчва за 60 лева. Желаящитѣ да ги купятъ нека се явятъ въ означения день и часъ на опредѣленото мѣсто и наддаватъ.

Варна, 10 Май 1897 год.

Сждеб. Приставъ: Г. Захариевъ.

1—1

№ 1500.

Въ допълнение на обявлението си подъ № 835 отъ 5 й Мартъ т. г. публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 93-й отъ 3-й този мѣсець, съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се, че съгласно чл. чл. 1021 и 1055 отъ гражданското сѣдопроизводство продажбата на долѣозначеното лозе ще почне отъ 19-ий того ще продължава до 19-ий Юний вечеръта часа 5 и въ десетъ дни съ правонадаване 5% а именно едно лозе въ мѣстността „Турпа тепе“. Отъ 6860 квадратни метра между съеди: Филиппъ Кожухаровъ, Х. Никола Курдоглу и Петръ Петръ Софийски. Помѣжтото лозе се продава за удовлетворение искътъ на Нидѣлчо Х. Хр. Поповъ по изпълнителний листъ подъ № 813/97 год. отъ Дука Костадинова първоначална цѣна 1050 лева.

Желаящитѣ да взематъ участие въ търгътъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми за наддаването всеки присѣдственъ день и часъ.

Гр. Варна, 12-й Май 1897 год.

и. Сжд. Приставъ: Н. Т. Новиковъ.

ПРОДАВА СЕ

една къща въ III й уч. на гр. Варна подъ № 90, състояща се отъ три (3) стаи съ дворъ 350—400 кв. метра.

За споразумение при Халимъ Рензъ Балчиклъ въ кѣтенето на Бабаоглу въ скелата.

3—1

Варненский Окрѣженъ Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 7813

Подписанный, дълководителъ по несѣтоятелността на Провидийскитѣ търговецъ Янчо Пеневъ, съгласно чл. 211 отъ Търговский Законъ, призовавамъ всички кредитори по сѣщата несѣтоятелностъ, засѣмитъ на които сѣ освѣдѣтелствуващи, да се явятъ въ Варн. Окрѣженъ Сждъ на 24 т. м., въ 9 ч. пр. пл., за съставяне конкордътъ, ако такъвъ ще може да стане. Дълководителъ, подирѣдѣтелъ на Варн. Окр. Сждъ: Дръ М. Басаровъ.

ПЕЧАТНИЦА „ВЗАИМНОСТЪ“ — ВАРНА.

СТРАЖЕ МАХЛЕНСКО ЧИТАЛИЩЕ „СЪГЛАСИЕ“
ГР ШУМЕНЪ.

ИЗВѢСТИЕ.

Настоятелството на Страже-Махленското Читалище има честь да извѣсти на интересующитѣ се лица, че резултатъ отъ теплената му на 25 Мартъ лотария е слѣдующия:

№ на билета	Печалба лева	ст	№ на билета	Печалба лева	ст	№ на билета	Печалба лева	ст
13	2	50	570	2	50	971	2	50
31	2	50	635	2	50	1029	5	—
42	5	—	658	2	50	1032	10	—
81	7	50	663	7	50	1039	25	—
119	5	—	693	5	—	1091	5	—
110	5	—	692	2	50	1106	5	—
140	2	50	717	2	50	1033	2	50
155	2	50	730	2	50	1175	5	—
151	2	50	739	7	50	1248	25	—
193	5	—	774	2	50	1277	10	—
221	10	—	790	2	50	1293	2	50
256	5	—	801	2	50	1298	2	50
358	2	50	821	2	50	1328	2	50
394	2	50	843	10	—	1384	10	—
403	2	50	901	5	—	1395	10	—
517	2	50	940	7	50	1421	5	—
570	7	50	953	2	50			

Забѣлъжка 1. Печалбитѣ споредъ издадената лотария сѣ намалени на половина, тѣй като отъ всички билети се продадохъ 1/3. Слѣдователно, за да не се отлагаше за по дълго време, настоятелството рѣши теплението ѝ.

Забѣлъжка 2. Печалбитѣ ще се предаватъ до Августъ мѣсець, слѣдъ този срокъ оставатъ за полза на читалището, за това умоляватъ се интересующитѣ лица да си испратятъ билетитѣ срѣщу горѣозначения номера.

Отъ Настоятелството.

3—1

ПОКАНА.

Женското Благотворително Дружество „Майка“, честь има да покани почитаемитѣ гражданки да благоволятъ и посѣятъ годишния празникъ на Дружеството 21 Май, „Св. Константинъ и Елена“, слѣдъ черковния опускъ въ помѣщението зала „Съединение“.

 Аптеката Р. Руссевъ, Варна, улица „6 Септемврий“, има честь да извѣсти почитаемата публика, че и тая година, както минѣлитѣ — ѝ пристигнаха прѣсни минерални води.

1—3

МАШИНОРАБОТИЛНИЦА

„БЪЛГАРИЯ“

ПАНАМОТЪ КС. ПАНЧЕВЪ & КИРКОРЪ А. ПАРТАМИАНЪ
ВАРНА, V УЧ., ИЛДЖЪЗЪ-ТАВИЯ.

Въ нашата машиноработилница се правятъ и поправятъ всякакви видѣ машини, именно:

Парни мѣлници, воденици, преси за гроздъ и всякакви видѣ други преси, ковчези (касси), парни помпи (тулумби), рѣчни помпи, пармакѣжи, врати желѣзни и изтълни, желѣзни сионици, разни други такива за свързване на покриви и пр.

Поправки на парамоди и парни котли (казани) сѣщо и правяние на катери и пр. и пр.

Работа бърза и солидна. Цѣни умѣренни.

20—12

П. Г.

Имамъ честь да поднесъ за знание на почитаемъ публича, че се занимавамъ съ покупката и продажбата на коммисионна на вхѣршени цѣнни книжа: като облигации, акции отъ разни Дружества и пр. съ прѣдварително увѣрzenie, че ще намѣри при менъ най-удобнитѣ цѣни за тѣхъ, както при продажбата, така и при покупката имъ.

Желаящитѣ, моля да ме почтѣтъ съ порѣчкитѣ си.

гр. Варна.

11 Мартъ 1897 год.

Съ почитание:

Димитръ Руссевъ.

10—9

ПРОДАВА СЕ

една къща двуетажна съ четири етаи и друга пакъ двуетажна съ четири етаи и салонъ. Двѣтѣ сѣ въ сѣщия дворъ отъ 300 квадрат. метра. Намѣрва се въ V уч. № 352, улица „Рилска“. За споразумѣние до Лазаръ Маршиновъ въ сѣщия домъ.

3—3